

sionsspørgsmålet. Arealsspørgsmålet er kun væsentligt for koncessioner med eneret, og der må skelnes mellem efterforsknings- og udnyttelseskoncessioner.

Der er for ingen af disse to typer i den gældende lovtekst fastsat en bestemt arealgrænse, men der peges i bemærkningerne til loven af 1965 for efterforskningskoncessioners vedkommende på 5.000 km² som normalt maksimumsareal, medens det for udnyttelseskoncessioner siges, at arealet — der på dette stadium forudsættes at være betydeligt mindre — må fastsættes ud fra en vurdering af, hvilket areal der er påkrævet til udførelse af udvindingsvirksomheden.

Fastsættelsen af et vist maksimumsareal for eneret til efterforskning må navnlig ses på baggrund af ønsket om at sikre udførelsen af et effektivt undersøgelsesarbejde på områder, der gives eneret på. Det er i overensstemmelse med dette grundsynspunkt, at efterforskningskoncessioner gives for et kortere åremål end udnyttelseskoncessioner, og at arealet indsnævres ved overgangen fra efterforskningen til den — også arealmæssigt — mere koncentrerede udnyttelsesvirksomhed. Denne i loven indbyggede „nedtrapping“ kan eventuelt sættes ind på et tidligere tidspunkt, således at arealindskrænkningen sker trinvis i efterforskningsperioden ved, at dele af efterforskningsarealet efter forud fastlagte kortere perioder „leveres tilbage“ til staten. Noget sådant, der vil intensivere selskabernes undersøgelser med henblik på at fastlægge de potentielt mest værdifulde arealer inden for et koncessionsområde, kendes andre steder således også i Norge, navnlig på olieområdet, og det overvejes, hvorvidt systemet bør anvendes i Grønland.

Det i bemærkningerne nævnte normale maksimumsareal for efterforskning må ses i sammenhæng med, at det vil være muligt at give flere koncessioner af denne størrelse — eventuelt også sammenhængende — til ét selskab. Det må dog herved forudsættes, at betingelserne, f. eks. for så vidt angår pligtigt arbejdsprogram — hvis opfyldelse er en forudsætning for bevarelsen af eneretten — knyttes særskilt til hver enkelt koncession.

Overvejelserne vedrørende arealstørrelser — der i øvrigt afhænger af, om der er tale om minevirksomhed på land eller olieefterforskning på kontinentalsoklen — kan ikke

anses for tilendebragte, men indgår i de intensiverede undersøgelser af hele koncessionsspørgsmålet, undersøgelser, som det anses for ønskeligt at kunne foretage inden for de rammer, der tilsigtes med det fremsatte ændringsforslag. På nuværende tidspunkt kan dog nok siges, at man på land i det store og hele regner med at kunne klare sig med de nævnte 5.000 km² til efterforskning; denne normalstørrelse, der som nævnt ikke findes i lovteksten, men er omtalt i bemærkningerne, bør dog, f. eks. for olieefterforskning, ikke gælde som absolut maksimum. På kontinentalsoklen bør det formentlig overvejes at operere med større områder; det kan herved anføres, at bemærkningernes omtale af normalarealet 5.000 km² ganske klart alene sigter på koncessioner på land.

Man skal afslutningsvis pege på, at udnyttelseskoncessioner eller tilsagn om vilkårene heri, herunder arealstørrelserne, skal forelægges et folketingsudvalg, forinden koncessionen meddeles eller tilsagn afgives.

Spørgsmål 6.

Kan de særlige grunde, der for virksomhed på kontinentalsoklen kan tale for større koncessionsområder end normalstørrelsen 5.000 km², ikke også anføres til støtte for en tilsvarende udvidelse af områderne for koncessioner til efterforskning efter olieforekomster på den grønlandske landjord?

Svar.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 5, kan overvejelserne vedrørende arealstørrelser ikke anses for tilendebragte i en sådan grad, at ministeriet i øjeblikket føler sig i stand til for de vidt forskellige typer af virksomhed, der kan blive tale om, at udtale sig med større sikkerhed om, hvilke arealstørrelser der vil være behov for eller i øvrigt må findes passende. Videre overvejelser af dette spørgsmål vil derfor være et væsentligt led i den forestående udformning af den koncessionspraksis, der skal følges inden for minelovens rammer. Det er i samme besvarelse nævnt, at der ikke i lovteksten findes bestemte grænser for koncessionernes udstrækning i areal; bemærkningerne til lovens § 8 indeholder dog følgende afsnit:

„Det er ikke fundet hensigtsmæssigt i loven at fastsætte en bestemt grænse for